

Retning. Det, man gør her, er, at man misbruger et i og for sig godt Princip til at gaa et stort Skridt i den stik modsatte Retning af den, det hidtil har været Venstres Mening at gaa. Jeg ved meget vel, at det gaar med Principper som med Kanoner; man kan stille dem med Mundingen mod Vest, saa skyde de mod Vest, og man kan stille dem med Mundingen mod Øst, saa skyde de mod Øst. Paa samme Maade kan man gøre med Principper, og det er det, man her er i Færd med at gøre; man rammer her til den modsatte Side af den, man tidligere havde tænkt at ville ramme. Man foretager en Omlægning, men det er en Omlægning, hvorved en stor Del af Skattebyrden flyttes fra stærkere til svagere Skuldre.

Det ærede Medlem for Køge omtalte dernæst min Stilling til Brændevinsskatten og udtalte, at hvis Brændevinsskatten blev vedtagen i Forbindelse med en Toldlov, vilde man give Socialdemokratiet Adgang til en ganske anderledes kraftig Agitation for deres System end ved at gennemføre disse saakaldte direkte Skattelove. Jeg er fuldstændig uenig med det ærede Medlem; jeg tror ikke, at det ærede Medlem paa nogen Maade kan skaffe Bevis for Rigtigheden af denne sin Paastand. Jeg er valgt i en Kreds med 2 Købstæder og en stor Landbefolkning som Fælleskandidat for Socialdemokrater, Tilhængere af Venstrereformpartiet og moderate; Gang efter Gang er min Stilling til Brændevinsskatten bleven drøftet dernede paa mine Valgmøder, og Gang efter Gang har jeg forklaret den og faaet Tilslutning ej alene fra Venstres Grupper men ogsaa fra Socialdemokraterne. Man har ved to Afstemninger paa Valgdagen godkendt Rigtigheden af den Forklaring, jeg har givet, og jeg kunde ikke faa en bedre Opmuntning for mit Arbejde paa Gennemførelsen af en frisindet Skattereform end den, at Demokratiets Vælgere i stærkt stigende Antal have stemt paa mig. Det, jeg har forklaret dem, er det samme, jeg har sagt her i Tinget: Hvis der er Tale om en Forhøjelse af Brændevinsskatten rent ud i det blaa, uden Forbindelse med samtlige Skatteløstelser, altsaa en ny uretfærdig Skat paa Smaaafviks Forbrug, vil jeg aldrig nogensinde gøre mig til Talsmand for en saadan Skat, og det har jeg heller aldrig gjort. Jeg har derimod talt om en Reform af den indirekte Beskatning med det Facit, at Forbrugerne fik efter Venstres Forslag — det er det, jeg har gjort mig til Talsmand for — en samlet aarlig Vinding af

ca. 10 Mill. Kr., for hvilken der fordres en samlet Kompensation af i det højeste 4½ Mill. Kr. Der vilde altsaa som Facit blive en aarlig Vinding for Forbrugerne paa 5½ à 6 Mill. Kr. Selv om det ikke var alt, hvad jeg kunde have ønsket, var det dog et Facit af den Beskaffenhed, at jeg tror, at enhver Demokrat med god Samvittighed og med gode Grunde vilde kunne have forsvaret sin Stilling, hvis han havde stemt for den af Venstre foreslaaede Toldreform i Forbindelse med Kompensation i en forhøjet indenlandsk Brændevinsafgift. Jeg har oven i Købet anvist Tinget en Vej, ad hvilken man kunde tvinge den toldbeskyttede Brændevinsindustri til at udrede en Del af Kompensationen, saaledes at den samlede Transaktion blev endnu fordelagtigere for Forbrugerne. Men jeg har foruden de Erfaringer, jeg har høstet i min Valgkreds, en hel Række Aars Erfaringer, idet jeg som Bestyrelsesmedlem og Formand for Toldreformforeningen har holdt en Række Toldmøder rundt omkring i Landet, sikkert i større Udstrækning end noget andet Medlem af den danske Rigsdag. Og hvad er der sket paa disse Møder? Der er sket det, at jeg Gang efter Gang ude i Landet, i Købstæderne og paa en hel Række af vore Højskoler har faaet ubetinget Tilslutning til et Reformprogram, der paa et af sine Hovedpunkter indeholdt Kompensation for Toldlæstelser paa Livsforbrødenheder gennem en forhøjet Skat paa alkoholholdige Drikkevarer og Tobak. Man er her i Tinget gaaet med til Tobaksskattens Forhøjelse, men Brændevinsskattens Forhøjelse har for en Del Medlemmer en tilsyneladende spøgelseagtig, ammeskrækkindjagende Virkning, som jeg aldrig nogensinde har mærket blandt Vælgernes oplyste Elementer. Jeg tror tværtimod, og denne min Tro er støttet paa Kendsgerninger, at Stemningen rundt omkring i Landet er meget stærkt i Færd med resolut og konsekvent at gaa over til den Side, jeg har været Talsmand for. En frisindet Toldreform i Forbindelse med en rimelig Forhøjelse af Brændevinsskatten.

Det ærede Medlem for Køge (Alberti) anførte et stort Talmateriale, hvis Rigtighed jeg aldeles ikke vil bestride. Tværtimod, jeg stod i Gaar og lyttede dertil, og det forekom mig helt igennem at være korrekt. Der kan hist og her maaske gøres Tilføjelser dertil, men selve Materialet var i alt væsentligt utvivlsomt rigtigt. Men det, Tallene skulde bevise, var Gavnligheden og Retfærdigheden af det her fore-